

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 3 lutego 2021 r.

DIH-4.707.2.2021.BP

DECYZJA NR 2/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie z 3 grudnia 2020 r. (sygnatura: WK.8361.22.2020), na podstawie której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 20.880 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy osiemset osiemdziesiąt złotych) z tytułu ponownego naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy,

- **uchyla zaskarżoną decyzję**
- **wymierza karę pieniężną z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen w wysokości 20.880 zł (słownie dwadzieścia tysięcy osiemset osiemdziesiąt złotych).**

UZASADNIENIE

Pismem z 3 lipca 2020 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Szczecinie, zwany dalej również „*Zachodniopomorskim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, zwanego dalej również „*Stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”. Przedmiotowe pismo Strona odebrała 9 lipca 2020 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 21 i 23 lipca 2020 r. przez inspektorów reprezentujących Zachodniopomorskiego WIIH, w sklepie „Biedronka” (...), należącym do

Strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach wybranych losowo 250 asortymentów produktów spośród towarów znajdujących się w ofercie handlowej, stwierdzając:

- brak uwidocznienia ceny i ceny jednostkowej w przypadku 9 partii produktów;
- brak ceny jednostkowej w przypadku 2 partii produktów

co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w zw. z § 3 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r. poz. 2121) dalej rozporządzenie w sprawie uwidaczniania cen.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 23 lipca 2020 r. (nr akt kontroli: WK.8361.22.2020).

W okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie przepisów po raz pierwszy, organ ujawnił cztery przypadki naruszenia wymagań ustawy o informowaniu o cenach w toku kontroli przeprowadzonych w następujących okresach.

1. 27 sierpnia i 18 września 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa WKŻ.8361.129.2019) – decyzją z 10 grudnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 24.600 zł. Decyzją Prezesa UOKiK z 10 lutego 2020 r. (sygn. akt DIH-4.709.6.2020.BP) zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy,
2. 10 i 19 września 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa ZKŻ.8361.140.2019) – decyzją z 11 grudnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 24.800 zł. Decyzją Prezesa UOKiK z 11 lutego 2020 r. (sygn. akt DIH-4.709.14.2020.BP) zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy.
3. 26 listopada i 2 grudnia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa ZKŻ.8361.186.2019) – decyzją z 30 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 24.200 zł. Decyzją Prezesa UOKiK z 29 czerwca 2020 r. (sygn. akt DIH-4.709.32.2020) zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy.
4. 15 i 28 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa WKŻ.8361.5.2020) – decyzją z 29 czerwca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 21.800 zł. Decyzją Prezesa UOKiK z 24 września 2020 r. (sygn. akt DIH-4.709.37.2020) zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 3 listopada 2020 r., Zachodniopomorski WIIH poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z 3 grudnia 2020 r. (sygnatura: WK.8361.22.2020), Zachodniopomorski WIIH nałożył na w/w przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 20.880 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy osiemset osiemdziesiąt złotych), na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu piątego naruszenia obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Decyzja została odebrana przez Stronę w dniu 7 grudnia 2020 r.

Pismem z 18 grudnia 2020 r. (data stempla 21 grudnia 2020 r.), Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od w/w decyzji. Skarżonej decyzji Strona zarzuciła naruszenie:

- 1) art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach oraz zasady proporcjonalności wyrażonej w art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) poprzez:
 - a) pominięcie okoliczności, że uchybienie cenowe w zakresie 4,40% sprawdzanych towarów stanowi zdecydowaną poprawę w stosunku do poprzednich naruszeń w zakresie oznaczenia cen stwierdzonych podczas kontroli:
 - w dniach 27 sierpnia i 18 września 2019 r. w sklepie (...) - w zakresie 23% sprawdzanych towarów,
 - w dniach 10 i 19 września 2019 r. w sklepie (...) - w zakresie 24% sprawdzanych towarów,
 - w dniach 26 listopada i 2 grudnia 2019 r. w sklepie Biedronka (...) - w zakresie 22% sprawdzanych towarów,
 - w dniach 15 i 28 stycznia 2019 r. w sklepie (...) - w zakresie 20% sprawdzanych towarów,
 - b) wymierzenie w niniejszej sprawie kary o zbliżonej wysokości (20.880 zł) do poprzednich kar nałożonych na stronę za uchybienia cenowe stwierdzone w okresie roku od stwierdzenia pierwszego uchybienia [24.600 zł (a), 24.800 zł (b), 24.400 zł (c) i 21.800 zł (d)]. Mimo że stopień naruszenia obowiązków sklepie obje tym niniejszym postępowaniem (uchybienia cenowe w zakresie 4,40% sprawdzanych towarów) był sześciokrotnie albo pięciokrotnie mniejszy niż w sklepach objętych poprzednimi karami (uchybienia cenowe w zakresie 23%, 24%, 22% i 20% sprawdzanych towarów),
- 2) art. 6 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług poprzez wymierzenie rażąco wysokiej kary pieniężnej niewspółmiernej do stopnia naruszenia obowiązków,
- 3) art. 81 kpa poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów, ustalając, że skarżąca dokonała istotnego naruszenia obowiązków przedsiębiorcy wynikających z ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług.

Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Pismem z 7 stycznia 2021 r., Prezes UOKiK poinformował Stronę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Strona wnosząc odwołanie zarzuciła naruszenia art. 81 kpa poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, należy stwierdzić, że w toku postępowania odwoławczego Prezes UOKiK przeprowadził analizę ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję oraz treści skarżonej decyzji, jak również uwzględnił zarzuty zawarte w odwołaniu. Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o informowaniu o cenach, niemniej należy podkreślić, że organ I instancji błędnie ustalił stan faktyczny. Mianowicie Zachodniopomorski WIIH w zaskarżonej decyzji stwierdził, że:

- 1) przy 9 partiach towarów w opakowaniach jednostkowych, tj

(...)

brak było cen;

- 2) przy 2 partiach towarów :

(...)

brak było cen jednostkowych;

Z kolei, zgodnie z ustaleniami kontroli zawartymi w protokole nr WK.8361.22.2020 stwierdzono:

- 1) przy 9 partiach towarów pakowanych brak było uwidocznienia ceny w miejscu sprzedaży detalicznej, tj. w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy;

(...)

- 2) przy 2 partiach towarów pakowanych w miejscu sprzedaży detalicznej brak było uwidocznienia ceny i ceny jednostkowej dla towarów przeznaczonych do sprzedaży

według masy i objętości, tj. w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy;

3) przy 8 partiach towarów stwierdzono nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych:

(...)

4) przy 10 partiach towarów stwierdzono naruszenie wymogu ujawniania cen w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości poprzez istnienie rozbieżności cen „półka – kasa”

(...)

Prezes Urzędu, dokonując ponownego ustalenia stanu faktycznego stwierdza, że Strona, niedopełniając obowiązków w zakresie uwidaczniania cen w w/w sposób, naruszyła art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w zw. z § 3 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen.

Strona wnosząc odwołanie zarzuciła naruszenie art. 81 kpa poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów oraz art. 6 ustawy o informowaniu o cenach poprzez wymierzenie kary rażąco wysokiej w stosunku do stwierdzonych naruszeń.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 81 kpa, należy zgodzić się ze Stroną, iż organ I instancji dokonał błędnej oceny dowodów. Prezes Urzędu stwierdza bowiem, że Zachodniopomorski WIIH pominął część ustaleń poczynionych w toku kontroli, czego skutkiem było błędne ustalenie stanu faktycznego. Dokonując ponownego rozpoznania sprawy Prezes Urzędu dopatrywał się większej liczby naruszeń przepisów ustawy o informowaniu o cenach aniżeli poczynił to organ I instancji. Z tego też względu, powyższy zarzut należy uznać za zasadny.

Strona podniosła również zarzut naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach poprzez wymierzenie kary rażąco wysokiej w stosunku do popełnionego czynu.

Odnosząc się do przedmiotowego zarzutu, Prezes Urzędu zwraca uwagę, iż art. 6 ustawy o informowaniu o cenach jest przepisem przewidującym zastosowanie sankcji w razie naruszenia obowiązku informowania o cenach. Tymczasem, stan faktyczny ustalony w toku postępowania odwoławczego jest odmienny od stanu faktycznego ustalonego w I instancji. Konsekwencją powyższego jest ponowne ustalenie przesłanek wymiaru kary adekwatnie do ustalonego stanu faktycznego. Z tego też względu, brak jest podstaw do stwierdzenia, czy kara wymierzona przez organ I instancji jest rażąco wysoka, skoro ustalenia faktyczne wskazują, że Strona dopuściła się naruszeń przepisów ustawy o informowaniu o cenach w innej skali, aniżeli stwierdził to organ I instancji. Mając powyższe na uwadze Prezes Urzędu ponownie przeanalizował przesłanki wymiaru kary wskazane w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o cenach jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Zgodnie z art. 6 ust. 2 w/w jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4, co najmniej

trzykrotnie w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 40 000 zł.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Przy rozpatrywaniu stopnia naruszenia obowiązków, należy odwołać się do art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, zgodnie z którym w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Cena należy do podstawowych, istotnych elementów zawieranych umów sprzedaży wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji przez konsumentów o zawarciu konkretnej umowy, zaś cena jednostkowa jest z kolei podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego itp. W świetle powyższego, brak uwidocznienia cen, pozbawia konsumentów należytej informacji o oferowanych produktach.

Brak cen jednostkowych uniemożliwia konsumentom porównanie oferowanych towarów z towarami podobnymi, lecz o innej masie lub objętości, a co za tym idzie, utrudnia konsumentom wybór odpowiedniego dla nich towaru (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 listopada 2019 r. sygn. akt VI SA/Wa 1400/19 „*Tym samym klienci poszukujący towarów w tym właśnie dziale sklepu, istotnie pozbawieni zostali podstawowej informacji, która winna im zostać zapewniona przez Skarżącą, a więc ceny produktu. Bez tej podstawowej informacji trudno mówić o realizacji jednej z dyrektyw ujętych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, a więc umożliwieniu klientom porównywania cen konkurencyjnych towarów.*”).

Z kolei błędna informacja co do ceny, nie daje konsumentom należytej wiedzy na temat sprzedawanego produktu i może wywołać w nich błędne przekonanie, iż dany produkt jest atrakcyjny właśnie ze względu na oferowaną cenę. Na marginesie, Prezes Urzędu zwraca uwagę, że na 10 skontrolowanych partii towarów w 8 przypadkach cena zakodowana w kasie była wyższa niż cena uwidoczniiona „na półce”.

Biorąc powyższe pod uwagę, stopień naruszenia obowiązku w zakresie uwidaczniana cen należy uznać za wyższy niż znikomy.

Kolejną przesłanką wskazaną w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, jest dotychczasowa działalność podmiotu działającego na rynku. Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy od dnia pierwszej kontroli, włączywszy bieżącą kontrolę, po raz piąty naruszył przepisy o uwidacznianiu cen. Istotnym jest tu również fakt, że kontrole we wszystkich ww. przypadkach poprzedzone były zawiadomieniem o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Strona miała więc możliwość odpowiedniego przygotowania się do kontroli. Tymczasem, fakt, iż w okresie 12 miesięcy poprzedzających przedmiotowe naruszenie, stwierdzono cztery naruszenia w zakresie informowania o cenach jednoznacznie wskazuje, że Strona nie przywiązuje należytej wagi do wykonywania

obowiązków nałożonych na nią przedmiotową ustawą. Organ I instancji, trafnie przy tym wskazał, że obowiązek informowania o cenach produktów i usług istnieje od 2001 r., zaś Strona prowadzi działalność gospodarczą od grudnia 2004 r. (wg. KRS), a więc powinna wykazać się znajomością przepisów dotyczących wykonywanej działalności.

Prezes UOKiK zauważa ponadto, że ustawa o informowaniu o cenach w art. 6 ust. 2 wyraźnie stanowi, że jeżeli przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy od stwierdzenia przez organ pierwszego naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen dopuści się tego naruszenia co najmniej trzykrotnie, organ nakłada na niego karę pieniężną do wysokości 40 000 zł. W niniejszej sprawie zostało dowiedzione, że Strona naruszyła ustawowe obowiązki pięciokrotnie (wliczając naruszenie będące przedmiotem niniejszej decyzji) w różnych placówkach do niej należących, co stanowi przesłankę do wymierzenia kary na podst. art. 6 ust. 2 ustawy o cenach.

Odnosząc się do trzeciej przesłanki określonej w art. 6 ust. 3 ww. ustawy należy stwierdzić, że przedmiotowa przesłanka została przeanalizowana na podstawie informacji o wielkości obrotów i przychodu.

Z kolei dyrektywa nr 98/6/WE, statuuje trzy przesłanki wymiaru kary tj. skuteczność, proporcjonalność i odstraszenie, przy czym wszystkie trzy przesłanki należy traktować równorzędnie. Zgromadzony materiał nie budzi wątpliwości, że kary jakie były wymierzone wcześniejszymi decyzjami nie osiągnęły zamierzonego skutku w postaci zaniechania dalszych naruszeń. Co za tym idzie, kara wymierzana kolejną decyzją powinna być na tyle dotkliwa, aby cele określone przedmiotową dyrektywą w końcu zostały osiągnięte.

Prezes UOKiK, stoi również na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania instytucja odstąpienia od wymierzenia kary. Zgodnie z art. 189f § 1 kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z zebranego materiału wynika, że waga naruszenia nie jest znikoma, zaś ewentualne usunięcie naruszenia prawa nie spełni celów kary, która spełnia nie tylko funkcję dyscyplinującą – represyjną, ale też i prewencyjną. Z zebranego materiału nie wynika również, by na stronę była wcześniej nakładana administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie przez inny organ. Należy więc stwierdzić, że organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż nie zachodzą podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 kpa.

Odnosząc się natomiast do art. 189f § 2 kpa, który wskazuje na możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w przypadkach innych niż wymienione w art. 189f § 1, Prezes Urzędu zwraca uwagę, że powtarzające się naruszenia przez

przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu ocenach nie pozwalają na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Celem tym jest przestrzeżenie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, uznał odwołanie za zasadne w części dotyczącej błędnego ustalenia stanu faktycznego. W przypadku natomiast zarzutów dotyczących niewspółmierności wymierzonej kary w stosunku do stwierdzonych naruszeń, nie sposób uznać zasadność przedmiotowych zarzutów w świetle nowo poczynionych ustaleń faktycznych. Co więcej, ustalenia te mogłyby uzasadniać wymierzenia kary wyższej aniżeli kara wymierzona zaskarżoną decyzją. Należy mieć jednak na względzie, art. 139 kpa zgodnie z którym organ odwoławczy nie może wydać decyzji na niekorzyść strony odwołującej się, chyba że zaskarżona decyzja rażąco narusza prawo lub rażąco narusza interes społeczny. Prezes Urzędu stoi na stanowisku, iż kara w wysokości wymierzonej zaskarżoną decyzją będzie adekwatna do ustalonego stopnia naruszenia oraz spełni cele kary określone w dyrektywie nr 98/6/WE.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu uchyla zaskarżoną decyzję i orzeka karę w wysokości 20.880 zł.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. (...)
2. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Szczecinie
3. a/a

